



16.

WYZNANIE WIARY



KOŚCIOŁA



W I A R A

- uznanie czegoś za prawdę mimo braku bezpośrednich dowodów
- dobrowolne przyjęcie wypowiedzi osoby ze względu na zaufanie do niej
- w filozofii: akt poznawczy rozumu, polegający na uznaniu określonego sądu za prawdziwy

[por. *Encyklopedia Katolicka* t.20, k. 433]

W I A R A W T E O L O G I I

DWA UJĘCIA

- PRZEDMIOTOWE: depozyt wiary; prawdy wiary koncentrujące się wokół misterium Chrystusa i Trójcy Świętej, ujmowane w symbolach i wyznaniach wiary.
- PODMIOTOWE: osobowy i osobotwórczy akt ludzki dokonany przy udziale łaski, będący odpowiedzią na pełne miłości i zbawcze Objawienie. Za aktem tym stoją racje rozumowe [wiarygodność chrześcijaństwa]. Decyzja wiary wiąże się z postawą posłuszeństwa wiary, co wyraża się w codziennym życiu i świadectwie.

[por. *Encyklopedia Katolicka* t.20, k. 433]



S T A R Y T E S T A M E N T

hbr. *'aman* – być mocnym, godnym zaufania, pewnym, bezpiecznym



Termin używany w odniesieniu do:

- stosunku człowieka do Boga,
- człowieka jako osoby godnej zaufania,
- samego Boga, który nie zawodzi, jest wierny, stały, można na Nim polegać, a Jego przymierze i słowo są trwałe,
- niezmienności i trwałości Boga i Jego dzieł,
- stosunku człowieka do jakiejś wiadomości lub innej osoby [uwierzyć komuś lub czemuś].

[por. *Encyklopedia Katolicka* t.20, k. 435-436]

STRUKTURA AKTU WIARY

POZNANIE

//

doświadczenie

ZAUFIANIE

//

konsekwencja
poznania

ODDANIE SIĘ

//

akt woli

Bóg objawia się człowiekowi,
ten Go rozpoznaje i odpo-
wiada postuszeństwem oraz
zawierzeniem.



Ofiara Izaaka, Tycjan, ok. 1542-1544
Wikimedia Commons

OJCIEC WIARY

Abraham to pierwszy
człowiek, o którym
Biblia mówi, że uwie-
rzył Bogu [Rdz 15,6].



N O W Y T E S T A M E N T

gr. *pistis* – zaufanie, wierność;
peismone – namówienie, przekonanie, nakłonienie

Wiara w Ewangeliach to postawa człowieka wobec **Królestwa Bożego**, zainicjowanego i głoszonego przez Jezusa Chrystusa. Łączy się z nawróceniem i przyjęciem Dobrej Nowiny oraz stanowi drogę do Boga.

Wiara zależy od **ŁASKI**, która pochodzi od Boga
i od **DECYZJI**, jaką podejmie człowiek.

[por. *Encyklopedia Katolicka* t.20, k. 437-438]

J E Z U S

WZÓR WIARY, ZAUFIANIA OJCU, ZJEDNOCZENIA Z NIM

Wiara ściśle łączy się z osobą Jezusa Chrystusa. Jest warunkiem zrozumienia Jego nauki i doświadczenia cudów.

Wiara oznacza pozytywny stosunek do Jezusa, a niewiara polega na odrzuceniu Go, co uniemożliwia zbawienie.





Wiara rodzi się na podstawie świadectwa danego o Jezusie przez samego Ojca oraz przez innych ludzi. Przyjęcie kerygmatu dokonuje się z pomocą **Ducha Świętego**.

ŚW. JAN

w swoich pismach zastępuje słowo „wierzyć” terminami takimi jak słuchać, kochać, poznać, przyjść do Jezusa, przyjąć Go.

JEZUS

za wzór stawia wiarę kobiety kananejskiej (Mt 15, 28) i setnika (Łk 7,9).

Każdy wierzący powinien zbliżać się do Chrystusa i angażować się w budowanie z Nim relacji.

PRZEDMIOT WIARY

W Liście do Hebrajczyków znajdujemy katalog prawd, które przyjmują chrześcijanie:

- istnienie Boga i Jego sprawiedliwość,
- Boża wierność, prawdomówność i wszechmoc,
- stworzenie świata,
- zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią,
- zmartwychwstanie umarłych,
- nagroda wieczna,
- odkupienie.



WYRAZ WIARY

Wierze towarzyszą czyny: wyraża się w cierpliwości, czynnej miłości bliźniego, bliskim kontakcie z Bogiem, ufnej modlitwie, pobożności i wytrwałości.

PISMO ŚWIETE I TRADYCJA

ŹRÓDŁA WIARY

Już na przełomie II i III w. pojawiały się problemy z właściwą interpretacją Objawienia, co prowadziło do błędów doktrynalnych, czyli herezji.

TEOLOGICZNE

Dotyczą one nauki o Trójcy Świętej i wzajemnych relacji Osób Boskich: Ojca, Syna i Ducha.

PRZYKŁAD: subordynacjonizm - głosił podporządkowanie Syna Ojcu, a Ducha Świętego Ojcu i Synowi.

CHRYSTOLOGICZNE

Dotyczą osoby Jezusa, a zwłaszcza tego, że był Bogiem i człowiekiem jednocześnie.

PRZYKŁAD: doketyzm - kwestionuje prawdziwe człowieczeństwo Jezusa, przypisując Mu ciało pozorne, co prowadzi do podważenia sensu Jego męki śmierci.

ANTROPOLOGICZNE

Dotyczą rozumienia nauki o Bożej łasce i odpowiedzi na pytanie, kim jest człowiek.

PRZYKŁAD: manicheizm - podkreśla dualizm świata i człowieka oraz możliwość uwolnienia się od zła poprzez poznanie, czyli własny rozum.



W Y Z N A N I A W I A R Y

Wobec szerzących się błędów potrzebna była reakcja Kościoła. Były nią m.in. **pierwsze sobory**, które doprowadziły do sformułowania wyznań wiary: zbiorów prawd przyjmowanych i wyznawanych przez Kościół i jego członków [*Credo nicejsko-konstantynopolikańskie*]. Opierały się one o rozwijającą się teologię i filozofię chrześcijańską.

325 r.
NICEA

381 r.
KONSTANTYNOPOL

O B R O Ń C Y W I A R Y

Najważniejszymi obrońcami wiary w pierwszych wiekach chrześcijaństwa byli:



Autor nieznan, przed XVIII w.
Wikimedia Commons

ŚW. IGNACY
ANTIOCHEŃSKI

[ok. 30-107]



Teofan z Krety, XVI w.
Wikimedia Commons

ŚW. JUSTYN
MĘCZENNIK

[ok. 100-165]



Autor nieznan, XIV w.
Wikimedia Commons

ŚW. KLEMENS
ALEKSANDRYJSKI

[ok. 150-212]



G Ł Ó W N E P R A W D Y W I A R Y

1. Jest jeden Bóg.
2. Bóg jest Sędzią sprawiedliwym, który za dobro wynagradza, a za zło karze.
3. Są trzy Osoby Boskie : Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.
4. Syn Boży stał się człowiekiem i umarł na krzyżu dla naszego zbawienia.
5. Dusza ludzka jest nieśmiertelna.
6. Łaska Boska jest do zbawienia koniecznie potrzebna.

Wykorzystane w prezentacji obrazy znajdują się w domenie publicznej i pochodzą z zasobów UNSPLASH, PEXELS oraz WIKIMEDIA COMMONS.

D Z I Ę K U J Ę !



powered by

